

Drie verbondenleer

Werkverbond

Partijen:

God en Adam

(en alle mensen)

De gehoorzaamheid of ongehoorzaamheid van Adam zou worden toegerekend aan al degenen die Adam als Hoofd v.h. verbond representeert.

Het werkverbond is verbroken. Niet de eis v.h. verbond, maar wel de mogelijkheid om door het werkverbond zalig te worden. Adam is immers gevallen en wij in hem.

Verbond der Verlossing

Partijen:

God en Christus

(en uitverkorenen)

Dit verbond eist van Christus het dragen van de straf en het volbrengen van de wet van God voor de Zijnen.

Genadeverbond

Partijen:

God en Abraham

(en natuurlijk zaad)

- Er zijn tweeërlei kinderen des verbonds: doden en levenden.

- Chr. is niet het Hoofd van het genadeverbond, maar Abr.

- Alle gedoopten zijn in het genadeverbond opgenomen.

- Het Genadeverbond wordt losgemaakt v.d. verkiezing.

Volgens GHK is Arminius de eerste die dit deed om te leren dat Chr. voor alle mensen gestorven is.

- Dit verbond eist van ons geloof en bekering, die Chr. *niet* in onze plaats volbrengt.

- Geloof /bekering zijn voorw. om de weldaden v.h. verbond deelachtig te worden.

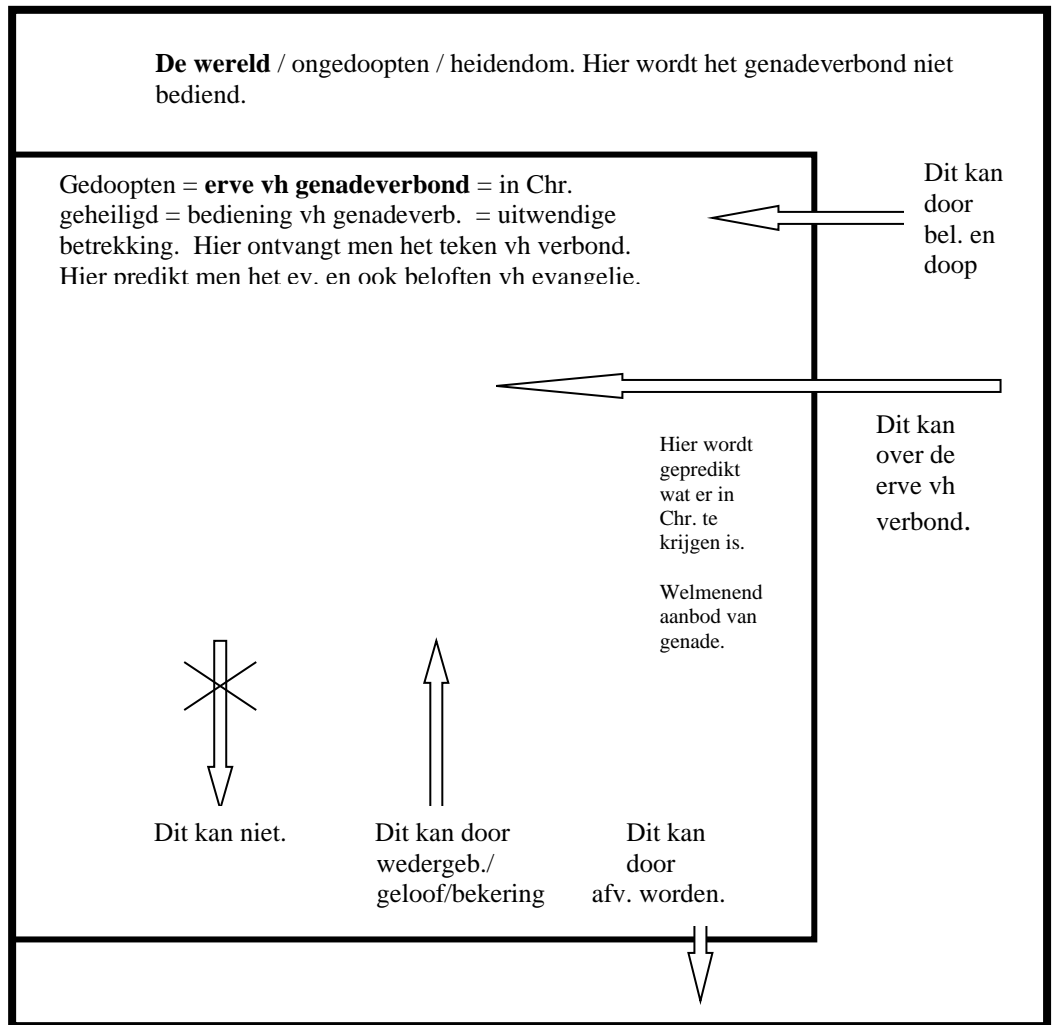
- Er is onderscheid tussen schenking - deelachtigmaking. De schenking is aan allen, deelachtigmaking aan de ware gelovigen. Zonder deelachtigmaking heeft de schenking geen kracht.

- Genadeverbond is eigenlijk een aanbieding van de zaligheid: de weldaden zijn in de beloften reeds geschonken, maar moeten door geloof ingewilligd worden.

- Het Genadeverbond is in deze opvatting verbrekelijk.

- Ds. GH Kersten: Een verbonds ontzenuwende leer.

Tweeverbonden leer

Verbond der Verlossing

is hetzelfde als het genadeverbond. Ook wel genadeverbond van eeuwigheid genoemd. Chr. is het Hoofd /de Middelaar/ en Borg van het Verbond. Hij vertegenw. de uitverkorenen en belofde voor hen te sterven. Verb. staat geheel onder beheersing v.d. verkiezing.

Wezen van het Genadeverbond.

Uitvoering vh verb. der verl. in deze tijd. Wezen = Gods kinderen. Zij zijn Chr. ingelijfd. Zij hebben deel aan de *verbondsbeloften*. Het genadeverbond is echt een genadeverbond. Alle voorwaarden zijn door Chr. vervuld. Geloof en bekering zijn tevens beloften vh verbond. Het genadeverbond is onverbrekkelijk: Bergen mogen wijken ....; maar het verbond Mijns vredes ....

1. Dat het Verbond der Genade staat onder beheersing van de uitverkiezing ter zaligheid, dat het wezen des verbonds daarom alleen geldt den uitverkorenen Gods en nooit gelden kan het natuurlijke zaad. Dat aard en wezen van het Verbond der Verlossing en Verbond der Genade één zijn en niet twee. In wezen is het één Verbond.
2. Dat de heilige Schrift slechts spreekt van twee Verbonden in betrekking tot des mensen eeuwiggen staat, n.l. het Verbond der Werken en het Verbond der Genade.
3. Dat wat het wezen des Verbonds betreft, de Heilige Schrift alleen spreekt van twee Hoofden; Adam hoofd van het Verbond der Werken, Christus Hoofd van het Verbond der Genade, volgens Rom. 5:12-19; 1 Cor. 15:22, enz.
4. Dat een verbond in zijn wezen twee partijen kent; dat gelijk God met Adam, als vertegenwoordigend hoofd van al zijn zaad, het Verbond der Werken heeft opgericht, also met Christus, als het vertegenwoordigend Hoofd van al de Zijnen, het Verbond der Genade is opgericht, terwijl het (subjectief) wordt opgericht met de uitverkorenen, als zij door wedergeboorte en geloof in de tijd in dat verbond worden ingelijfd.

5. Dat het Verbond der Genade van God een bediening heeft ontvangen, een openbaringsvorm, die wisselde en die meerderen omvat dan de uitverkorenen Gods. Deze laatsten echter alleen zijn wezenlijk in het Verbond begrepen.
6. Dat de verantwoordelijkheid van elk mens wortelt in de schepping. Geschapen naar Gods beeld, eist God van de gevallen mens Zijn beeld terug. En die verantwoordelijkheid is groter naarmate God met hem bemoeienissen maakt. In het bijzonder wordt de verantwoordelijkheid groter door de ernstige aanbidding van Christus en de verbondsweldaden in het Evangelie, als blijkt uit vele plaatsen als: Ezech. 33:11; 2 Cor. 5:20; Matth. 23:37; Luk. 10:13-15; Joh. 3:36, 5:40; Openb. 22:17, enz.